

FANTASTYCZNA KOBIEȚA

(Una mujer fantástica)

W KINACH OD 6 PAŹDZIERNIKA 2017

DYSTRYBUCJA W POLSCE

Al. Wojska Polskiego 41/43, 01-503 Warszawa
tel.: (+4822) 536 92 00, fax: (+4822) 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl <http://www.gutekfilm.pl>

FANTASTYCZNA KOBIETA UNA MUJER FANTÁSTICA

Reżyseria

Sebastián Lelio

Scenariusz

Sebastián Lelio

Gonzalo Maza

Zdjęcia

Benjamín Echazarreta

Muzyka

Matthew Herbert

Kostiumy

Muriel Parra

Scenografia

Estefanía Larraín

Montaż

Soledad Salfate

W rolach głównych:

Daniela Vega Marina

Francisco Reyes Orlando

Luis Gnecco Gabo

Aline Küppenheim Sonia

Nicolás Saavedra Bruno

Producenci

Juan de Dios Larraín

Pablo Larraín

Sebastián Lelio

Gonzalo Maza

Produkcja

Fabula

Participant Media

Komplizen Film

Muchas Gracias

Setembro Cine

Chile / USA / Niemcy / Hiszpania

rok produkcji: 2017

czas trwania: 104 min

2.39:1 – dźwięk 5.1

OPIS FILMU

Orlando (Francisco Reyes) planuje urodzinową niespodziankę dla znacznie młodszej od niego partnerki, Mariny (Daniela Vega). Prezent wręcza jej podczas romantycznego wieczoru, który para spędza w Santiago na kolacji i tańcach. Po powrocie do mieszkania mężczyzna nieoczekiwanie słabnie. Marina zabiera go do szpitala, gdzie musi skonfrontować się z rodziną Orlanda, a także z wrogo nastawioną służbą zdrowia i policją. Wskutek tragicznych wydarzeń będzie musiała zawalczyć o prawo do swoich uczuć, godności, a nawet przeżywania żałoby.

Reżyser „Fantastycznej kobiety” wykazał się wyczuciem, obsadzając w głównej roli debiutantkę: zachwycająca Daniela Vega łączy na ekranie zmysłowość z siłą, a wrażliwość z uporem. Sebastián Lelio (twórca „Świętej rodziny”, „Roku tygrysa” czy „Glorii”) stworzył bohaterkę, która w pojedynkę – i w nienagannym makijażu – staje do walki z uprzedzeniami. Marina jest fantastyczną kobietą: nie daje się wpisać w żaden schemat i bezkompromisowo idzie pod prąd.

„Fantastyczna kobieta” była wydarzeniem tegorocznego Berlinale, gdzie przyniosła chilijskiemu reżyserowi Srebrnego Niedźwiedzia za scenariusz oraz Teddy Award dla najlepszego filmu o tematyce LGBTQ.

GŁOSY PRASY

„Fantastyczna kobieta” jest więc również historią o odzyskiwaniu godności i odbudowie spójności własnego obrazu. Przykłady zbliżonych tematycznie produkcji moglibyśmy oczywiście mnożyć w nieskończoność, ale film Lelio nie traci przez to na autentyczności – poza wszystkim jego kino zwyczajnie dobrze się ogląda.

Filmweb.pl

Niesamowity, bardzo angażujący portret kobiety, mającej ponadludzką zdolność akceptacji siebie, bez względu na to, co myślą inni.

The Playlist

Po świetnie przyjętej kilka lat temu „Glorii” o dojrzałej i niezależnej kobiecie, która ma odwagę żyć tak jak chce, otrzymaliśmy kolejny obraz o odwadze bycia sobą i wbrew wszystkiemu.

Dziennik.pl

Odważny, bezczelny film z fantastyczną główną rolą.

The Film Stage

Cielesność, która w „Fantastycznej kobiecie” wywołuje u ludzi na przemian furję i lęk, nie jest wcale kluczem do bohaterki. Nie są nim też relacje rodzinne ani nie do końca spełniona artystyczna pasja. Film Lelio pokazuje raczej, że pułapką jest już samo szukanie takich kluczy. Akurat w otwartym, pełnym filmów o przekraczaniu granic Berlinie ten głos na temat ludzkiej indywidualności zabrzmiał wyjątkowo mocno.

Gazeta Wyborcza

Knockout od pierwszego do ostatniego kadru.

The Hollywood Reporter

REŻYSER o FILMIE

„Fantastyczna kobieta” to film pełen estetycznego przepychu, narracyjnej swady, napięcia i emocji. To film, który jest zarówno celebrazją, jak i obserwacją głównej bohaterki: Mariny Vidal.

Co widzą widzowie, gdy patrzą na Marinę? Kobiętę, mężczyznę, czy ich sumę? Widzą ludzką istotę, która na ich oczach nieustannie się zmienia, która płynie, wibruje i modyfikuje siebie. To, co widzą, nie jest dokładnie tym, co widzą. To sprawia, że Marina staje się wirem, który absorbuje fantazje i pragnienia widza, zaprasza do odkrywania granic ich empatii.

WYWIAD z REŻYSEREM

Lubię myśleć, że ten film, podobnie jak jego centralna postać, Marina, nie boi się przyjemności i ma, tak jak ona, uderzającą, lśniąca powierzchność. Próbuje połączyć narracyjną i wizualną przyjemność w grze pozorów, której celem jest urzeczenie. Jest jak koń trojański, w którego środku ukryte jest człowieczeństwo.

Jakie wyzwania postawiła przed tobą „Fantastyczna kobieta” i czy był jakiś cel, który chciałeś osiągnąć tym filmem?

Chciałbym, żeby widz poczuł intymną więź z Mariną. Bez względu na to, jakie wyznaje wartości, w co wierzy, jaka jest jego wizja świata pod koniec czuje to, co bohaterka, sympatyzuje z nią tak bardzo, że chce, by przetrwała i zwyciężyła. Film zachęca nas do tego, byśmy poczuli się jak ktoś inny, abyśmy doświadczyli często nowych dla nas emocji i żeby te odkrycia nie wydarzyły się w ramach filmu, ale w samych widzach.

Jak wyglądała droga od twojego poprzedniego filmu, „Glorii”, do „Fantastycznej kobiety”?

Wydaje mi się, że ten film ma bardziej skomplikowaną konstrukcję niż „Gloria”, jest kilkoma filmami w jednym. Jednak niezależnie od tego, że „Fantastyczna kobieta” porusza się na zupełnie innym filmowym terytorium, bliższym fantastyce niż realizmowi, podobnie jak „Gloria” woli zadawać pytania, niż na nie odpowiadać. Jednocześnie to obserwacja i celebrazja silnej żeńskiej bohaterki, choć „Fantastyczna kobieta” to coś więcej niż film o kobiecie.

Transpłciowość i problemy z nią związane są obecnie szeroko dyskutowane na świecie. Jak w tę dyskusję wpisuje się „Fantastyczna kobieta”?

Kiedy robię film, nie lubię oceniać. Nie lubię spoglądać na moje postaci z góry i traktować je gorzej albo myśleć o nich, że robią źle. Muszę zająć pozycję, w której mogę je zrozumieć, nawet negatywnych bohaterów. Kiedy siadaliśmy do pisania scenariusza, temat transpłciowości jeszcze nie eksplodował w popkulturze, jak to stało się około półtora roku temu. Nagle tego typu bohaterowie z niezrozumianej mniejszości znaleźli się w centrum naszej zbiorowej wyobraźni. Wydaje mi się, że film wchodzi w intymną więź z tożsamością swojego bohatera. W języku hiszpańskim mamy to samo słowo, które odnosi się do seksualnej tożsamości i stylu narracji: „género”. W tym sensie film sam w sobie jest „transgénero”. To romans, film o duchach, fantasy, opowieść o upokorzeniu i zemście, studium postaci. Tożsamość filmu zmienia się, nie jest stała, nie zastyga i nie chce dać się zredukować do jednej rzeczy. Fakt, że nie da się go opisać w jeden sposób, jest być może najbardziej współczesnym aspektem „Fantastycznej kobiety”.

WYWIAD z DANIELĄ VEGA odtwórczynią roli Mariny

Kim jest Marina Vidal?

Marina Vidal to 27-letnia kelnerka i piosenkarka. Jest partnerką Orlanda, z którym, pomimo różnicy wieku i klas, łączy ją dojrzała, pełna miłości i oddania relacja. Marina, choć daleka od doskonałości, jest nieugiętą kobietą, która osiągnęła niesłychany poziom pogodzenia się ze swoim życiem. Kocha głęboko, co daje jej możliwość kochania siebie i pokonywania przeciwności. Jest odważną wojowniczką, która nie załamuje się, gdy świat wystawia ją na próbę. Ma w sobie życiową siłę, która niesie ją pomimo wszelkich trudności. Dzisiaj, gdy wszyscy stoimy na skraju przepaści, ona w nią nie patrzy, woli szukać piękna. Wie, że nawet śmierć Orlanda albo to, co inni myślą o jej trans płciowości, nie powstrzyma jej przed pójściem naprzód.

Czym było dla ciebie wcielenie się w Marinę?

To była, jak do tej pory, jedna z najtrudniejszych rzeczy, jaką zrobiłam w życiu. Było to bardzo skomplikowane w sferze emocjonalnej przez to, jak głęboko wchodziłam w rolę i jak zaczęłam zmieniać własne emocje, by móc dać postaci jej własne życie. Z drugiej strony było to jedno z najbardziej satysfakcjonujących doświadczeń. To wielki honor móc być reżyserowaną przez Sebastiána, którego prace podziwiam. Jestem też dumna z bycia częścią zespołu, w którym każdy – ludzie od produkcji, kostiumów i scenografii, kamery, dźwięku, itd. – czuł się bardzo związany z tym projektem. Muszę też wspomnieć innych członków obsady, szczególnie Francisco Reyesa. Chciałabym im wszystkim podziękować za to doświadczenie i miłość.

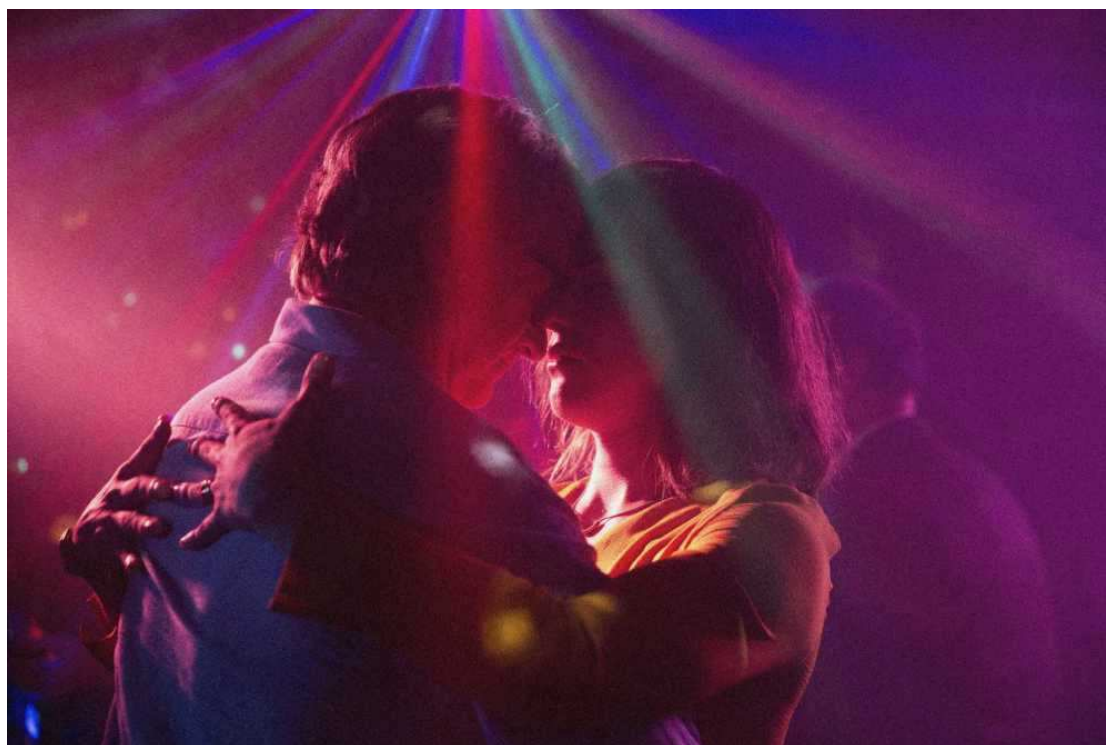
Jakie nadzieje wiążesz z tym filmem? Co chciałabyś, żeby widzowie z niego wynieśli?

Chciałabym, żeby obejrzało go wiele osób. Interesują mnie ich reakcje. Chciałabym, żeby widzowie odkryli sposób, w jaki rozumiemy związki i uczucia oraz sposób, w jaki postrzegamy miłość.

WYWIAD z FRANCISCO REYESEM odtwórcą roli Orlando

Co łączy Orlanda i Marinę?

Łączy ich prawdziwa miłość. Marina i Orlando po prostu się kochają. Jedno stanowi azyl dla drugiego. Dla nich różnica wieku oraz różnice seksualne nie są żadną przeszkodą. To inspirujące, gdy widzi się, jak dwoje ludzi, których życie intymne jest dla nas zagadką i których moglibyśmy z góry krzywdząco osądzić, wchodzi w relację bez wahania, bez strachu, bez ceregieli. W tej relacji nie ma miejsca na ocenianie, czy coś jest złe czy dobre, właściwe czy niewłaściwe, normalne czy nienormalne.

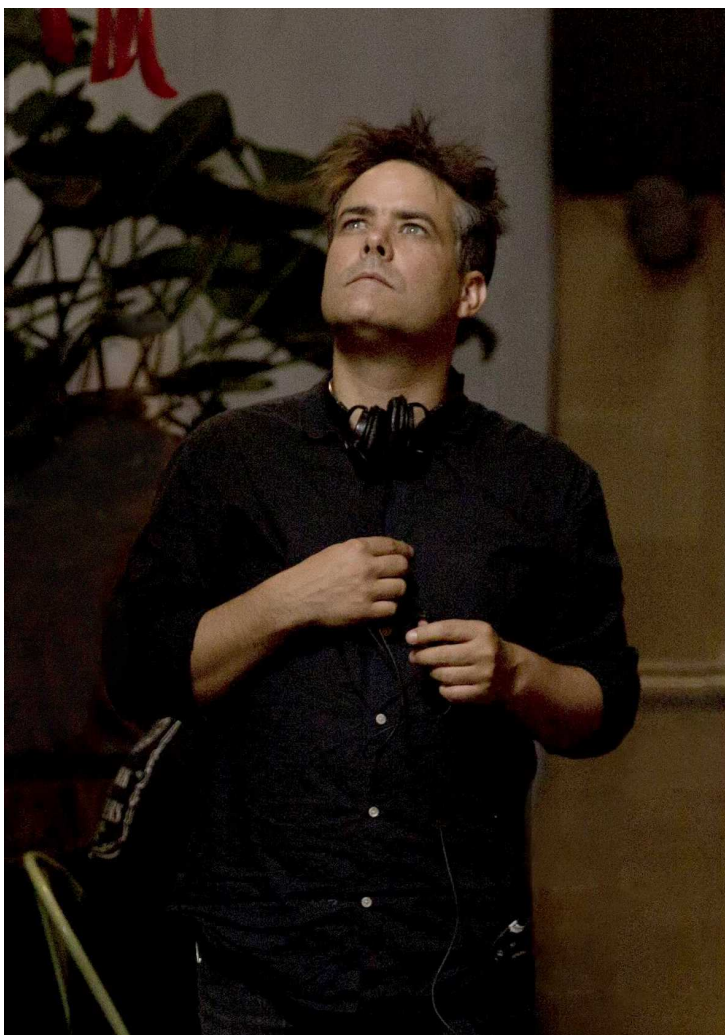
Kim jest dla niego Marina? Kim jest Orlando dla niej?

Dla Orlanda Marina jest inspirującą osobą, która daje mu nową siłę do cieszenia się życiem, która łączy go z miłością i tym, co szczerze. To w niej odnajduje spokój, uczucie, towarzystwo. I choć wydaje się zwyczajnym mężczyzną, ma w sobie wiele wewnętrznej siły, wolności i odwagi, która pozwala mu widzieć w Marinie wyjątkową i dobrą osobę. Z kolei Marina, która ciągle walczy o harmonijne współzycie w społeczeństwie, znajduje w Orlando prostotę i autentyczność dojrzałego mężczyzny, odkrywa w nim azyl dla siebie: prawdziwą, spokojną miłość. Tę dwójkę łączy odwaga i świadome bądź nieświadome poszukiwanie tego, co piękne i prawdziwe.

Z czym musi zmagać się Orlando i jak broni tego związku?

Orlando zerwał relację ze swoją rodziną. Za wyjątkiem brata, który go podziwia. Ale ani była żona Orlanda, ani jego syn, ani reszta rodziny nie rozumieją go i po jego śmierci rozpętują wokół Mariny piekło przemocy spowodowanej ignorancją i strachem przed tym, czego nie znają. Tego typu zachowania są mu obce, on wchodzi w relację, nie przejmując się tym, co uważają inni. Nie zadaje sobie pytań, czy osoba, którą kocha, jest kobietą, mężczyzną czy osobą transpłciową. Takie szczerze i autentyczne podejście tworzy wokół niego aureę, która chroni go przed światem zewnętrznym. Nie próbuje on bronić swojej relacji z Mariną w intelektualny czy ideologiczny sposób. Najlepszą obroną jest autentyczna miłość, którą do niej czuje.

SYLWETKA REŻYSERA

Sebastián Lelio (ur. 1974), chilijski reżyser i scenarzysta, członek Amerykańskiej Akademii Sztuki i Wiedzy Filmowej.

Jego pełnometrażowy debiut – „Święta rodzina” (2005) – swoją premierę miał na festiwalu filmowym w San Sebastian, a potem wyświetlany był na wielu festiwalach na całym świecie, przynosząc reżyserowi nagrody i uznanie. W 2006 roku „Święta rodzina” otrzymała m.in. nagrodę publiczności na festiwalu Era Nowe Horyzonty. Scenariusz kolejnego filmu, „Narodzenie”, Lelio napisał dzięki stypendium festiwalu filmowego w Cannes, a jego premiera miała miejsce w sekcji *Quinzaine des Réalisateurs* canneńskiej imprezy. W 2011 na festiwalu w Locarno odbyła się premiera „Roku tygrysa”. W tym czasie Lelio otrzymał stypendium fundacji Guggenheima oraz wsparcie DAAD Berliner Künstlerprogramm.

Czwartym filmem reżysera była „Gloria”, nagrodzona Srebrnym Niedźwiedziem na festiwalu w Berlinie za najlepszą rolę kobiecą w 2013 roku.

Film ten był reprezentantem Chile w walce o Oscara i o nagrody Goi. The National Board of Review, działająca od ponad 100 lat organizacja non-profit, która skupia specjalistów z branży filmowej, uznała „Glorię” za jeden z pięciu najlepszych filmów roku. Otrzymał on też nominację do Independent Spirit Award w kategorii najlepszy film zagraniczny.

„Fantastyczna kobieta” jest jego piątym filmem pełnometrażowym. Film był wydarzeniem tegorocznego Berlinale, gdzie przyniósł chilijskiemu reżyserowi Srebrnego Niedźwiedzia za scenariusz oraz Teddy Award dla najlepszego filmu o tematyce LGBTQ.

Obecnie Lelio kończy pracę nad swoim nowym filmem, „Disobedience”, pierwszym anglojęzycznym w jego karierze. W rolach głównych wystąpią Rachel McAdams i Alessandro Nivola.

Wybrana filmografia:

- 2005 – Święta rodzina / La sagrada familia
- 2009 – Narodzenie / Navidad
- 2011 – Rok tygrysa / El año del tigre
- 2013 – Gloria
- 2017 – Fantastyczna kobieta / Una mujer fantástica
- 2017 – Disobedience